

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114216125
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114216125.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: P. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., L. XX/XX, o vymoženie príslušenstva pohľadávky, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11. júna 2014 č. k. 18Er/598/2014-11, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého, súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 8986/14 zamietol. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní), § 25 ods. 1, 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 písm. r), 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník), čl. 6, čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1, a písm. e) a q) ods. 1 prílohy Smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a rozsudkami Súdneho dvora (ES) vo veciach C-240/98, C-168/2005 a C-243/2008. Súd skúmal, či žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom a zistil, že uvedené podania nie sú v súlade so zákonom, pretože vychádzajú z exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorý zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, teda na plnenia právom nedovolené, čo znamená, že exekučný titul má vady z materiálnej stránky. Preskúmaním zmluvy o úvere č. 404200058 zo dňa 29. 07. 2009 uzavretej medzi oprávneným a povinným súd zistil, že v danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí preto aplikovať spotrebiteľské právo. Zároveň zistil, že vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere je v bode 18 obsiahnutá rozhodcovská doložka. Mal za to, že zo samotnej zmluvy a jej súčasti - obchodných podmienok - je zrejmé, že všeobecné podmienky, boli už vopred pripravené veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov na predtlačenom tlačive, s rovnakým obsahom pre každú úverovú zmluvu, a preto povinný (dlžník) ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Súd bral do úvahy aj to, že v takejto forme napísaná zmluva ako aj obchodné podmienky - maličké písmenká, nahustený text bez odsekov, ktorá forma znemožňuje ich riadne prečítanie zo strany spotrebiteľa, sú vypracované nezrozumiteľne

a týmto spôsobom porušujú informačné povinnosti zakotvené v právnych predpisoch. Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovská doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým úverovým podmienkam, a teda aj tomu, že prípadný spor sa bude riešiť v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd taktiež zistil, že rozhodcovský súd pri vydaní rozhodcovského rozsudku v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore so zákonom, ako aj dobrými mravmi, a to zmenkový úrok a zákonný úrok, čo taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa. Príslušná zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), a preto v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver mal byť bezúročný a bez poplatkov. Súd poukázal aj na to, že priznaný zmenkový úrok je neprimerane vysoký, a teda je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je potrebné v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietnuť.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Vytykal súdu nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v prekročení rámca preskúmvacej činnosti zverenej zákonom č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov a v jeho nadväznosti na zákon č. 244/2002 Z. z. Mal za to, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Zdôraznil, že formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržiavanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 34 Zákona o rozhodcovskom konaní a preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Mal za to, že exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, ale len výrok exekučného titulu. Ďalej zastal názor, že splnenie podmienok zastavenia exekúcie musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu, keďže nemôže vyplývať z vady konania, ako je odôvodnené vyššie. V tejto súvislosti poukázal na nález ÚS SR 5/2000. Namietal, že postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom Zákona o rozhodcovskom konaní. Navyše vytkol aj neúplné zistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa. Poukázal pritom na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. Vo veci námietky súdu ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, poukázal na odôvodnenie zákonodarcov, v zmysle ktorého je cieľom tejto právnej úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva.

K odvolaniu oprávneného písomné vyjadrenie podané nebolo.

Sudca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 OSP vyjadril tak, že odvolaniu oprávneného nemieni vyhovieť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k

záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený svojím návrhom spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 25. 02. 2014 požiadal súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vykonanie exekúcie voči povinnej na vymoženie zvyšku trov konania vo výške 24,69 eura, ako aj trov exekúcie. Za exekučný titul označil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. spisová značka SR 01682/12 zo dňa 04. 06. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 07. 2012 a vykonateľnosť dňa 12. 07. 2012. Súdny exekútor doručil dňa 29. 05. 2014 súdu prvého stupňa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú prvostupňový súd zamietol napadnutým uznesením. Dňa 26. 06. 2014 oznámil súdny exekútor súdu, že v zmysle § 57 ods. 4 a § 47 ods. 3 Exekučného poriadku netrvá na svojej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože pohľadávka oprávneného bola dňa 11. 06. 2014 celkom uhradená a exekučné konanie považuje za ukončené.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti postupu súdu prvého stupňa ohľadom preskúmania rozhodcovského rozsudku považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku okrem iného zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť, nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určiť vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon

nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná.

Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvého stupňa ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvého stupňa, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvého stupňa len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

K samotnému záveru súdu prvého stupňa v súvislosti s rozhodcovskou doložkou treba uviesť, že rovnako ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tým za absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Odvolací súd navyše zastáva názor, že už samotná forma, v akej je rozhodcovská zmluva napísaná - a to drobným, ťažko čitateľným husto popísaným textom - už sama osebe podstatne sťažuje riadne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednaní v takomto texte obsiahnutými. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnej zmluve, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

K oznámeniu súdneho exekútora o netrvaní na žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu uhradenia pohľadávky povinnou v celkom rozsahu, odvolací súd dodáva, že táto skutočnosť nemá vplyv na súdnu kontrolu oprávnenosti a zákonnosti exekúcie. Pokiaľ teda exekučný súd zistí dôvody neprípustnosti exekúcie pri posudzovaní súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, je povinný žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť. Inými slovami, v danom prípade „dobrovoľné“ plnenie vymáhanej pohľadávky povinným nemá za následok konvalidovanie materiálne nevykonateľného exekučného titulu, a teda neprípustnosti samotnej exekúcie.

Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní, považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvého stupňa má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že povinnej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v tomto štádiu konania jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.